

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

København, 13. februar 2014
Sagsnr.: 23643
Dok.nr.: 633341

Fødevareministerens besvarelse af spørgsmål nr. 36 til L92 stillet den 31. januar 2014 af Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri efter ønske fra Per Clausen (EL).

Spørgsmål nr. 36:

"Ministeren bedes yde teknisk bistand til et ændringsforslag med bemærkninger, som fjerner forbuddet mod bestemte hunderacer fra loven."

Svar:

Et ændringsforslag med det anførte indhold vil kunne udformes på følgende måde:

"Ændringsforslag
til
L92 om ændring af lov om hunde
(Ændring af bestemmelsen om skambid, optagning af strejfende hunde m.v.)

Af ><, tiltrådt af ><

Til § 1

1) Før nr. 1 indsættes som nyt nummer:

»01. »§ 1 a og § 1 b ophæves.««

[Ophævelse af forbuddet mod besiddelse, avl og erhvervsmæssig indførsel af de angivne hunderacer, og krydsninger, hvori de nævnte racer indgår, ophævelse af § 1b som konsekvens af ophævelsen af § 1a.]

Bemærkninger

Til nr. 1

Den foreslåede ændring indebærer, at forbuddet mod besiddelse, avl og erhvervsmæssig indførsel af Pitbull terrier, Tosainu, Amerikansk staffordshire terrier, Fila brasileiro, Dogo argentino, Amerikansk bulldog, Boerboel, Kangal, Centralasiatisk ovtcharka, Kaukasisk ovtcharka, Sydrussisk ovtcharka, Tornjak, Sarplaninac eller krydsninger, hvori de nævnte hunderacer indgår, ophæves.”

Jeg kan ikke tilslutte mig ændringsforslaget.

Som anført i bemærkningerne til lovforslag L92 er forbuddet mod de 13 hunderacer indført i to omgange. Pittbull terrier og Tosa Inu har været forbudt siden 1991. Udvalget om hunde udpegede i 2010 11 ud af 13 af de øvrige racer på forbudslisten som dem, der burde forbydes ved indførelse af en forbudsordning.

Hundelovens forbudsordning blev indført på baggrund af en række alvorlige episoder, hvor mennesker eller dyr blev angrebet af såkaldte ”kamphunde”. Det skabte en øget frygt i befolkningen for at blive angrebet af hunde på offentlige arealer.

Formålet med forbudsordningen var at reducere antallet af denne type hunde og dermed skabe større tryghed og sikkerhed for borgerne.

Der er foranlediget en uvildig evaluering af hundelovens forbudsordning, som er foretaget af Københavns Universitet. Evalueringen er afleveret den 12. august 2013 (Evaluering af hundelovens forbudsordning).

Evalueringen af forbudsordningen viser, at ordningen har haft den ønskede effekt på antallet af forbudte hunde. Resultaterne indikerer også, at forbudsordningen har haft en positiv effekt på borgernes oplevelse af sikkerhed og tryghed.

Udover evalueringsrapporten er der til brug for evalueringen og lovforslaget indhentet tal fra politiet via Justitsministeriet, som bl.a. viser, at der er aflivet 157 hunde, fordi de har skambidt. Ud af disse omhandler 66 sager hunde af racer, der figurerer på forbudslisten. Dermed udgør sager om forbudshunde, der skambider, over 40 pct. af det samlede antal sager om skambid, hvilket er bemærkelsesværdigt, eftersom det fremgår af evalueringen, at der er sket et markant fald i antallet af forbudte hunde, samt set i lyset af, at de forbudte racer udgør en ganske lille del af den samlede hundepopulation. Det bemærkes, at det således er på baggrund af en samlet vurdering af både evalueringens resultater og tallene om skambid, at forbudsordningen foreslås fastholdt. Det er min opfattelse, at der er foretaget en grundig evaluering af forbudsordningen.

Med de foreslåede ændringer i L92 mener jeg, at vi får en hundelov, som medvirker til at skabe balance mellem på den ene side hensynet til hundeejeres retssikkerhed, og på den anden side hensynet til sikkerheden for de borgere, der er utrygge ved hunde.

Jeg mener, at det er for usikkert, hvad der vil ske, hvis forbuddet ophæves, og der dermed kommer flere hunde af de racer, der nu er forbudt, i det offentlige rum. Det kan ikke udelukkes, at der vil komme flere bidepisoder, og det vil være uforsvarligt at løbe den risiko.

Jeg henholder mig i øvrigt til de almindelige bemærkninger til lovforslag om ændring af hundeloven L92 afsnit 2 og særligt til afsnit 2.3.3.7.

Dan Jørgensen

/ Cecilie Heerdegen Leth